

Ruimtelijke onderbouwing

Pomphuisje en inrit Op den Bosch Baarlo, Maasbree sectie N. nr. 68

Status:	Ontwerp
Datum:	juli 2016
Projectnummer:	1894/2016/736524
IMRO-Code:	NL.IMRO.1894.OMG0072-ON01

Inhoudsopgave

1.	Inleiding	2
2.	Beschrijving bestaande situatie	3
3.	Beleidskader	4
4.	Planbeschrijving	12
5.	Randvoorwaarden/resultaten onderzoeken	13
6.	Uitvoerbaarheid	19
7.	Overleg en inspraak	19
8.	Procedure	20

1. | Inleiding

1.1 Aanleiding

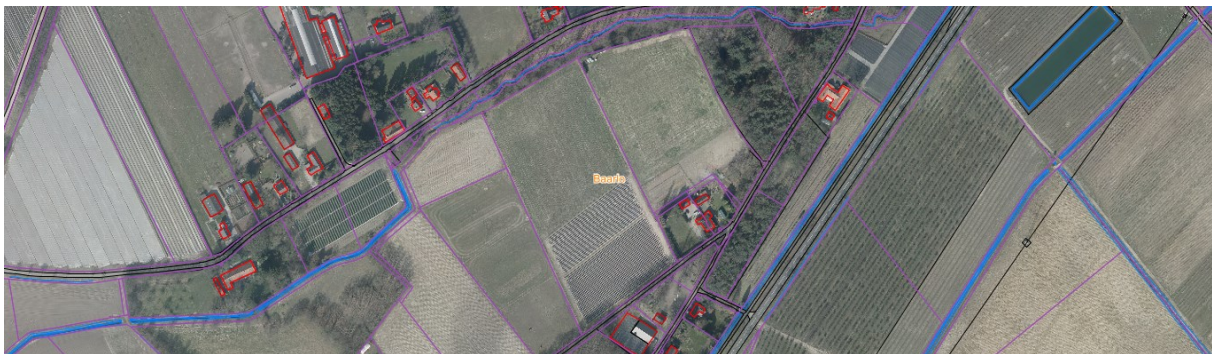
Voorliggende ruimtelijke onderbouwing heeft betrekking op het plaatsen van een pomphuisje en de realisatie van een inrit op het perceel kadastraal bekend gemeente Maasbree, sectie N, nummer 68, plaatselijk bekend Op den Bosch ong. tegenover Op den Bosch 8 te Baarlo. Dit pomphuisje is nodig ten behoeve van de bewatering van het bijbehorend containerveld en past niet in het vigerend bestemmingsplan. Aan de hand van onderhavige ruimtelijke onderbouwing wordt aangetoond dat sprake is van een goede ruimtelijke ordening en met een uitgebreide omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.12, eerste lid sub a onder 3 Wabo kan worden afgeweken van het bestemmingsplan. Onderhavige onderbouwing is opgesteld conform de RSRO2008 en de eisen die de gemeente Peel en Maas stelt aan een ruimtelijke onderbouwing.

1.2 Doel

Het planvoornemen betreft het oprichten van een pomphuisje binnen de bestemming 'agrarisch' en de realisatie van een inrit binnen de bestemming 'Natuur'. Op de aangrenzende gronden behorend bij dezelfde inrichting is eerder een omgevingsvergunning verleend voor de realisatie van containervelden. Dit was mogelijk door middel van een binnenplanse afwijking van het bestemmingsplan. Het pomphuisje en de inrit zijn noodzakelijke elementen om het containerveld in gebruik te nemen. Het doel van deze ruimtelijke onderbouwing is het verantwoorden van de bouw van de voornoemde ontwikkeling op de betreffende locatie. De bouwtekeningen vormen daarbij de basis.

1.3 Plangebied en begrenzingen

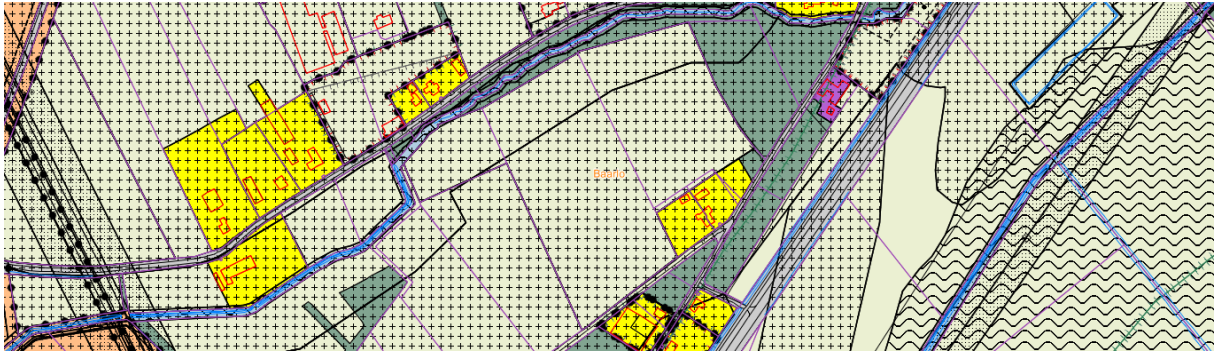
Het plangebied is gelegen in het buitengebied van Baarlo. De begrenzing van het plangebied wordt aan de zuidzijde gevormd door de Napoleonsbaan Zuid, aan de noordzijde door Op den Bosch. De locatie wordt hieronder weergegeven in figuur 1.

Figuur 1. Luchtfoto plangebied, bron: nedbrowser

1.4 Overzicht vigerende bestemmingsplannen

Het plangebied valt binnen het bestemmingsplan Buitengebied Peel en Maas, vastgesteld door de raad op 5 februari 2013 en gedeeltelijk opnieuw vastgesteld op 5 november 2013.

Figuur 2. Uitsnede vigerend bestemmingsplan Buitengebied Peel en Maas

- De in- en uitrit is in het vigerende bestemmingsplan bestemd tot 'Natuur', 'Water', 'Waarde – Archeologie 5, Waarde - Archeologie 4, Waterstaat – Watergang, reconstructiewetzone – verwevingsgebied, wijzigingsgebied 3 beekdal'. Binnen de bestemming 'Natuur' en 'Water' zijn uitsluitend zandpaden en geen verhardingen toegestaan ten behoeve van bedrijfsmatig agrarisch gebruik. Ook is het aanbrengen van gesloten oppervlakteverharding niet toegestaan.
- De locatie van het pomphuisje is in het vigerende bestemmingsplan bestemd tot 'Agrarisch', 'Waarde – Archeologie 7, reconstructiewetzone – verwevingsgebied en wijzigingsgebied 3 beekdal'. Binnen de bestemming Agrarisch is uitsluitend agrarisch hobbymatig en bedrijfsmatig gebruik toegestaan. Binnen de bestemming Agrarisch mag niet worden gebouwd, met uitzondering van paardrijbakken en erf- en terreinafscheidingen. Realisatie van het pomphuisje past dan ook niet in het vigerend bestemmingsplan.

2. | Beschrijving bestaande situatie

2.1 Bestaande situatie

Figuur 3. Perceel bekeken vanuit Op den Bosch

Het perceel is gelegen in het buitengebied van Baarlo in het beekdal. De primaire functie van het plangebied is de agrarische functie in de vorm van weiland en akkerland. Daarnaast komen in de omgeving directe diverse andere functies voor. Het betreft overwegend de agrarisch bedrijfsmatige functie. In de bredere omgeving wordt de agrarische functie aangevuld met de woonfunctie.

3. | Beleidskader

Gemeenten zijn niet geheel vrij in het voeren van hun eigen beleid. Rijk en provincies geven met het door hen gevoerde en vastgelegde beleid de kaders aan waarbinnen gemeenten kunnen opereren. In het navolgende worden in het kort de voornaamste zaken uit het voor het plangebied relevante nationale, provinciale en regionale beleid weergegeven, aangevuld met het van toepassing zijnde beleid van de gemeente Peel en Maas.

3.1 Rijksbeleid

3.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

Een actualisatie van het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid is nodig gebleken omdat de verschillende beleidsnota's op het gebied van ruimte en mobiliteit gedateerd zijn door nieuwe politieke accenten en veranderende omstandigheden zoals de economische crisis, klimaatverandering en toenemende regionale verschillen onder andere omdat groei, stagnatie en krimp gelijktijdig plaatsvinden. Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) vastgesteld. Deze structuurvisie geeft een nieuw, integraal kader voor het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid op rijksniveau. De visie is vernieuwend in de zin dat ruimtelijke ontwikkelingen en infrastructuur sterker dan voorheen met elkaar verbonden worden. De structuurvisie vervangt daarvoor de Nota Ruimte, de Structuurvisie Randstad 2040, de Nota Mobiliteit, de MobiliteitsAanpak, de Structuurvisie voor de Snelwegomgeving en de ruimtelijke doelen en uitspraken in de PKB Tweede structuurschema militaire terreinen, de Agenda Landschap, de Agenda Vitaal Platteland en Pieken in de Delta. De Structuurvisie Nationaal Waterplan blijft in zijn huidige vorm als uitwerking van de SVIR bestaan.

In de structuurvisie schetst het Rijk de ambities voor concurrentiekracht, bereikbaarheid, leefbaarheid en veiligheid tot 2040 (lange termijn) en doelen, belangen en opgaven tot 2028 (middellange termijn). De centrale visie wordt uiteengezet in drie hoofddoelstellingen voor de middellange termijn (2028), namelijk "concurrerend, bereikbaar en leefbaar&veilig". Voor de drie rijksdoelen zijn de onderwerpen van nationaal belang benoemd waarmee het Rijk aangeeft waarvoor het verantwoordelijk is en waarop het resultaten wil boeken. De drie hoofddoelstellingen en 13 nationale belangen zijn:

1. *Concurrerend*: Het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland. Hiervoor zijn de volgende nationale belangen benoemd:

- Nationaal belang 1: een excellent en internationaal bereikbaar vestigingsklimaat in de stedelijke regio's met een concentratie van topsectoren;
- Nationaal belang 2: Ruimte voor het hoofdnetwerk voor (duurzame) energievoorziening en de energietransitie;
- Nationaal belang 3: Ruimte voor het hoofdnetwerk voor vervoer van (gevaarlijke) stoffen via buisleidingen;
- Nationaal belang 4: Efficiënt gebruik van de ondergrond;

2. *Bereikbaar*: Het verbeteren, instandhouden en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat. Hiervoor zijn de volgende nationale belangen benoemd:

- Nationaal belang 5: Een robuust hoofdnetwerk van weg, spoor en vaarwegen rondom en tussen de belangrijkste stedelijke regio's inclusief de achterlandverbindingen;
- Nationaal belang 6: Betere benutting van de capaciteit van het bestaande mobiliteitssysteem van weg, spoor en vaarweg;
- Nationaal belang 7: Het instandhouden van de hoofdnetwerken van weg, spoor en vaarwegen om het functioneren van de netwerken te waarborgen;

3. *Leefbaar & veilig*: Het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn:

- Nationaal belang 8: Verbeteren van de milieukwaliteit (lucht, bodem, water) en bescherming tegen geluidsoverlast en externe veiligheidsrisico's;
- Nationaal belang 9: Ruimte voor waterveiligheid, een duurzame zoetwatervoorziening en klimaatbestendige stedelijke (her) ontwikkeling;
- Nationaal belang 10: Ruimte voor behoud en versterking van (inter)nationale unieke cultuurhistorische en natuurlijke kwaliteiten;
- Nationaal belang 11: Ruimte voor een nationaal netwerk van natuur voor het overleven en ontwikkelen van flora- en faunasoorten;
- Nationaal belang 12: Ruimte voor militaire terreinen en activiteiten;
- Nationaal belang 13: Zorgvuldige afwegingen en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke plannen.

De drie hoofddoelen van het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid kennen nationale opgaven die regionaal neerslaan. Voor alle nationale opgaven worden rijksinstrumenten ingezet, waarbij financiering slechts één van de instrumenten is. Ook decentrale overheden en marktpartijen dragen bij aan de realisatie van nationale opgaven. Het plangebied ligt niet in een omgeving waarin opgaven van nationaal belang spelen.

Conclusie

De gemeente Peel en Maas conformeert zich aan bovenstaande uitgangspunten. Onderhavig plan past dan ook binnen de hoofdlijnen van beleid krachtens de structuurvisie Infrastructuur en ruimte.

3.1.2 Nationaal Waterplan

Het Nationaal Waterplan (V&W, 2009) heeft de status van een structuurvisie en is de opvolger van de Vierde Nota Waterhuishouding uit 1998. Het plan vervangt alle voorgaande Nota's Waterhuishouding. Omdat ook voor de volgende generaties Nederland als veilig en welvarend waterland veiliggesteld moet worden, moet nu een antwoord worden gevonden op ontwikkelingen op het gebied van klimaat, demografie, economie en een duurzaam waterbeheer.

Een goede bescherming tegen overstromingen, het zoveel mogelijk voorkómen van wateroverlast en droogte en het bereiken van een goede waterkwaliteit zijn basisvoorwaarden voor welvaart en welzijn. Water levert een positieve bijdrage aan de kwaliteit van de leefomgeving en behoud van biodiversiteit. Het doel is helder: Nederland, een veilige en leefbare delta, nu en in de toekomst.

Voor een duurzaam en klimaatbestendig watersysteem is het dan ook van belang bij ruimtelijke ontwikkelingen rekening te houden met waterhuishoudkundige eisen op korte en lange termijn. Meer dan voorheen moet water bepalend zijn bij de besluitvorming. De mate waarin water bepalend is, hangt af van de wateropgave in relatie tot andere opgaven, aanwezige functies en bodemgesteldheid, en andere kenmerken in dat gebied.

Conclusie

In paragraaf 5.5 is opgenomen op welke manier rekening is gehouden met water in dit bestemmingsplan.

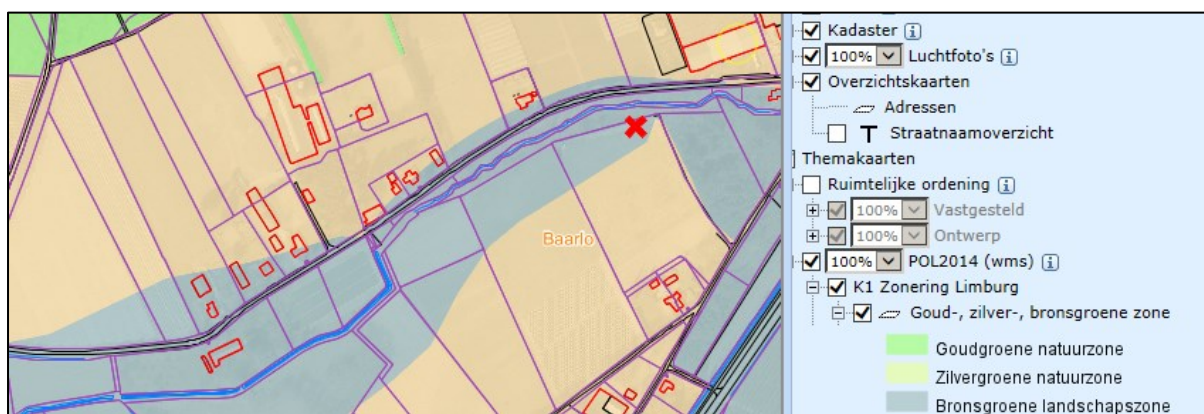
3.2 Provinciaal beleid

3.2.1 Provinciaal Omgevingsplan Limburg 2014 en Omgevingsverordening

Op 12 december 2014 hebben Gedeputeerde Staten het POL2014, met bijbehorend plan-MER, de Omgevingsverordening Limburg 2014 en het Provinciaal verkeers- en vervoersprogramma vastgesteld. Allemaal als onderdeel van een integrale omgevingsvisie. Deze documenten zijn op 16 januari 2015 in werking getreden.

Aan het provinciaal omgevingsbeleid ligt een aantal principes ten grondslag: kwaliteit staat daarbij centraal. Dat komt tot uiting in het koesteren van de gevarieerdheid van Limburg onder het motto 'meer stad, meer land', het bieden van ruimte voor verweving van functies, in kwaliteitsbewustzijn, en in dynamisch voorraadbeheer dat moet resulteren in een nieuwe vorm van groeien. Algemene principes voor duurzame verstedelijking sluiten hierop aan, zoals de ladder van duurzame verstedelijking en de prioriteit voor herbenutting van cultuurhistorische en beeldbepalende gebouwen. Het landelijk gebied in Limburg is heel aantrekkelijk. Dat wil de provincie graag zo houden. Niet voor niets is een leidend principe in dit POL 'meer stad, meer land'. Reden om bijzonder terughoudend te zijn met nieuwe stedelijke ontwikkelingen in het landelijk gebied.

Het landelijk gebied wordt geconfronteerd met een aantal stevige opgaven en vraagstukken die in het POL om antwoord vragen zoals de klimaatopgave (die zich vertaalt in vraagstukken op het gebied van hoogwaterveiligheid en regionale wateroverlast én van watertekorten en droogte), biodiversiteitsopgave, waterkwaliteitsopgave en opgaven in de watervoorziening. Belangrijk is ook om ruimte te bieden aan de economische sectoren die nauw met dat landelijk gebied verbonden zijn. De land- en tuinbouw, deels intensief en grootschalig, deels juist kleinschalig met een tendens naar verbreding met niet-agrarische nevenfuncties. En daarnaast ook onderdelen van de vrijetijdseconomie. Ook het leegstandsvraagstuk speelt nadrukkelijk in het landelijk gebied, vooral in Noord- en Midden-Limburg. Daar wordt de komende jaren een hausse aan vrijkomende agrarische bedrijfsbebouwing verwacht. De kwaliteit van (de activiteiten in) het landelijk gebied draagt bij aan een aantrekkelijk woon- en leefklimaat in de steden en dorpen. Het aantrekkelijker en toegankelijker maken van het landelijk gebied voor toerisme en recreatie betekent overigens niet alleen dat agrariërs rekening houden met toeristen / burgers, maar zeker ook dat burgers worden aangesproken op begrip voor de bedrijfsvoering van agrariërs.

Figuur 4. Uitsnede plankaart POL 2014

De locatie is gelegen in de bronsgroene landschapszone: beekdalen en gebieden met steilere hellingen met een grote variatie aan functies, in hoge mate bepalend voor het beeld van het Limburgs landschap. Het beleid is erop gericht om de (huidige) landschappelijke kernkwaliteiten van de bronsgroene landschapszone te behouden, te beheren, te ontwikkelen en te beleven. Ontwikkelingen

binnen de ruimte die het beleid voor de verschillende thema's biedt zijn mogelijk mits de kernkwaliteiten behouden blijven of versterkt worden ('ja-mits').

In de Omgevingsverordening is het volgende opgenomen in artikel 2.7.2:

1. De toelichting bij een ruimtelijk plan dat betrekking heeft op een gebied gelegen in de Bronsgroene landschapszone, bevat een beschrijving van de in het plangebied voorkomende kernkwaliteiten, de wijze waarop met de bescherming en versterking van de kernkwaliteiten is omgegaan en hoe de negatieve effecten zijn gecompenseerd. Bij de compensatie van de negatieve effecten op natuurwaarden (kernkwaliteit "Groene karakter") wordt de beleidsregel als bedoeld in artikel 2.6.7, tweede lid, gevolgd.

2. De kernkwaliteiten in de Bronsgroene landschapszone zijn het groene karakter, het visueel-ruimtelijk karakter, het cultuurhistorisch erfgoed en het reliëf.

3. De kernkwaliteiten in de Bronsgroene landschapszone zijn nader uitgewerkt in de bijlage bij dit artikel.

In onderstaande tabel is de nadere uitwerking van de kernkwaliteiten uit de Bronsgroene landschapszone:

Kernkwaliteit	Wat (de belangrijkste aspecten)	Nadere ruimtelijke duiding
Groene karakter	Noord- en Midden-Limburg: zie Landschapskader Noord- en Midden-Limburg, deel A, hoofdstuk 4 onder 'Landschapsecologie' Zuid-Limburg: Bronbossen, beken, hellingbossen, kalkgraslanden, heischrale graslanden, moerassen, bronnen, zinkflora, mantel- en zoomvegetaties, hellingen met veel graften, grubben en holle wegen.	Specifiek per landschapstype in Landschapskader
Visueel-ruimtelijk karakter	Noord- en Midden-Limburg: zie Landschapskader Noord- en Midden-Limburg, deel A, hoofdstuk 4 onder 'Visueel-ruimtelijk' Zuid-Limburg: Het contrast tussen de open plateaus en de kleinschaligheid van de bronsgroene landschapszone zoals rondom dorpen, op hellingen en in (droog)dalen	Specifiek per landschapstype in Landschapskader Bronsgroene landschapszone nabij randen van plateaus
Cultuurhistorisch erfgoed	Generiek: Verwachte en reeds bekende archeologische waarden, mottes, kastelen, historische bouwkunst, historisch geografische elementen en patronen, zoals wegen- en kavelpatronen, verdedigingswerken, ondergrondse kalksteengroeves, heggen. Noord- en Midden-Limburg: zie Landschapskader Noord- en Midden-Limburg, deel A, hoofdstuk 4 onder 'cultuurhistorie'	Geheel bronsgroene landschapszone (vooral punt, lijnlocaties en ensembles) Specifiek per landschapstype in Landschapskader
Reliëf	Generiek: Steilere hellingen, steilranden, holle wegen, droogdalen, grubben, beekdalen, bron- en kwelzones, vochtigelaagten, breuktrekken, overgangen Maasterrassen, geologische ontsluitingen Noord- en Midden-Limburg: zie Landschapskader Noord- en Midden-Limburg, deel A, hoofdstuk 4 onder 'landschapkenmerken' en 'Landschapsecologie' en deel b kaart 4 onder landschapselementen.	Specifiek per landschapstype in Landschapskader

Het gebied waar de aanvraag betrekking op heeft, is in het Landschapskader Noord- en Midden Limburg aangewezen als 'Bos in dalenlandschap'.

Over deze gebieden wordt in het landschapskader gesteld dat ze vaker een versterking van het dalenlandschap vormen. De gebieden worden hoog gewaardeerd vanwege het besloten karakter, de ligging in de dalenstructuur gecombineerd met hun bebouwingsarme karakter. De bijzondere kwaliteit die deze gebieden wordt door velen als aantrekkelijk ervaren. Door de relatieve rust en de vele overgangen tussen bos en de open, grazige vegetaties, herbergt het bos in het dalenlandschap veel natuurwaarden.

Op kaart 5, van het Natuur- en landschapskader 'Kwaliteitsimpuls Landschap' worden specifieke kwaliteitsimpuls genoomd, die nagestreefd worden voor het gebied. Voor de aanduiding 'Bos in dalenlandschap' geldt dat er geen specifieke kwaliteitsimpuls zijn toegekend.

In praktijk kan het gebied ter plaatse worden gekarakteriseerd als beekdal van de Bosbeek, omgeven door beplanting van met name eiken (*Quercus*). Het betreft hier meer een verzameling bomen in een strook aan weerszijden van het beekdal, dan een feitelijk bos. De strook heeft een breedte van zo'n kleine 20 meter.

Voor het initiatief geldt dat de bronsgroene zone over een breedte van circa 7 meter wordt onderbroken.

Zoals bovenstaand is aangegeven gelden geen specifieke kwaliteitsimpuls voor het landschapstype 'Bos in dalenlandschap'. Initiatiefnemers streven naar een invulling, waarbij de kwaliteitsbijdrage enerzijds past in het gebied en de omgeving en anderzijds aanvaardbaar is gezien de beoogde bedrijfsactiviteiten (boom- en sierheesterteelt).

Voor de verschillende geformuleerde kernkwaliteiten van Bos en dalenlandschap in de bronsgroene natuur geldt dat:

1. Groene karakter

Het groene en visueel-ruimtelijk karakter wordt ter plaatse over een beperkte afstand doorsneden. In de vegetatiekartering van de provincie Limburg wordt het gebied aangemerkt als Loofbos op voedselarme bodem met slecht ontwikkelde, soortenarme ondergroei. Delen zijn: Aangeplant loofhout met enkele aandachtsoorten (0,9 ha) (Provinciale kartering NML 2009-2011).

Het groene karakter van de bronsgroene zone ter plaatse zal beperkt worden verstoord. Daarbij wordt de doorgang dusdanig gesitueerd dat zo min mogelijk aanwezige beplanting hoeft te worden verwijderd. Om de verstoring te compenseren wordt op andere plaatsen beplanting aangebracht. Aan het groene karakter van het gebied wordt per saldo dan ook geen afbreuk gedaan. Initiatiefnemers streven, als boomkwekers, naar een groene en passende uitstraling voor hun bedrijfsgronden. Er zal dan ook een zorgvuldige beplanting plaatsvinden.

2. Visueel ruimtelijk karakter

Het groene en visueel-ruimtelijk karakter wordt ter plaatse over een beperkte afstand doorsneden. Visueel-ruimtelijk wordt het effect zoveel mogelijk beperkt door de benodigde doorgang zodanig in te richten dat deze zo min mogelijk inbreuk doet op de omgeving. Aan de zijde van het openbaar gebied wordt haagbeplanting aangebracht, die aansluit op de beplanting rond het containerveld. Daarbij is door ondernemers bewust gekozen voor één inrit, die het gehele veld ontsluit. Hoewel sprake is van een 'perceels'breedte van circa 300 meter, wordt volstaan met één inrit met een breedte van zo'n 7 meter. Voorts wordt gezorgd voor een zorgvuldige inpassing van de aan te brengen (beton)platen, die noodzakelijk zijn voor de overkluizing van de beek. Hierbij wordt gekozen voor een natuurlijke/gedekte kleurstelling, die de inbreuk op de omgeving zo goed mogelijk reduceert.

3. Cultuurhistorisch erfgoed

In het gebied is geen sprake van cultuurhistorisch waarden in de vorm van historische bouwkunst. De perceelsrand aan de noordzijde is op de provinciale Cultuurhistorische waardenkaart aangewezen

als 'oude akkergrens/ steilrand'. Het betreft de zijde, die overgaat in het beekdal. Verwezen wordt naar onderstaand punt van de kernkwaliteiten.

4. Reliëf

Ter plaatse van (de overgang naar) het beekdal is sprake van reliëf, waarbij dient te worden opgemerkt dat door het waterschap Peel en Maasvallei reeds vergunning is afgegeven voor overkluizing van de beek. Het reliëf wordt onderbroken over een breedte van circa 8 meter. Deze onderbreking wordt zodanig vorm gegeven en dusdanig beperkt gehouden dat deze zo min mogelijk inbreuk doet op de omgeving.

Vanwege de ligging in de bronsgroene landschapszone dient er een extra landschappelijke inpassing plaats te vinden voor de ingreep in het landschap. Er heeft vooroverleg plaatsgevonden met de provincie Limburg om af te stemmen of er, vanwege de ligging in Bronsgroene landschapszone, voldoende extra landschappelijke inpassing wordt gerealiseerd. Ambtelijk is aangegeven dat men in kon stemmen met de landschappelijke inpassing.

3.3 Gemeentelijk beleid

3.3.1 Structuurvisie buitengebied

In de Structuurvisie Buitengebied welke op 21 december 2011 is vastgesteld door de gemeenteraad wordt het beleid met betrekking tot het buitengebied van de gemeente Peel en Maas gebundeld. Een groot gedeelte van het beleid is al vastgesteld. Door middel van de Structuurvisie Buitengebied worden zaken in een integrale context geplaatst.

De Structuurvisie bestaat uit een aantal onderdelen:

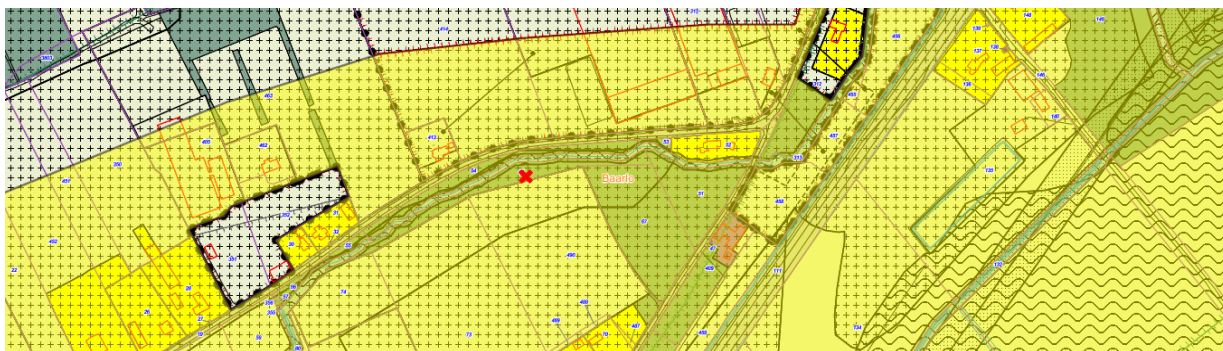
1. het Structuurplan Buitengebied Peel en Maas 2008
2. update van beleid ten aanzien van Vrijkomende agrarische bebouwing en huisvesting arbeidsmigranten
3. de Structuurvisie IV en Glastuinbouw
4. Kwaliteitskader
5. Archeologiebeleid

Update structuurplan 2008

Een belangrijk uitgangspunt voor het buitengebied is ontwikkelingsplanologie. Het Structuurplan 2008 en de Structuurvisie IV en Glastuinbouw geven de ontwikkelingsmogelijkheden weer. Het kwaliteitskader Buitengebied biedt de instrumenten om er voor te zorgen dat de ontwikkelingen ook bijdragen tot de kwaliteit van het buitengebied.

In de structuurvisie is een groot aantal beleidsuitgangspunten met betrekking tot landschap en functies opgenomen. Ondertussen zijn we enkele jaren verder en de ontwikkelingen in het buitengebied. Daarom is het beleid voor bepaalde thema's, bijvoorbeeld Vrijkomende Agrarische Bebouwing, herzien. Deze herzieningen zijn ook terug te vinden in deze Structuurvisie.

Het planvoornemen is gelegen in de gebiedstypologie beekdal.

Figuur 5. Uitsnede structuurplankaart

Wat betreft de ruimtelijke, functionele en landschappelijke aspecten zijn voor dit gebiedstype de volgende beleidsuitspraken (ruimtelijk) relevant:

Doel Ruimtelijk-Landschappelijk:

- versterking van de landschappelijke karakteristiek bestaande uit relatief open (lees onbebouwde) beekdalen met beplantingen loodrecht op de beek;
- speciale aandacht voor voldoende ruimte voor water;
- behoud van de relatief open beekdalen;
- realisatie van een verdere landschappelijke verdichting door perceelsrand beplantingen langs de kavels en percelen;
- realisatie van beekherstel;
- de aanleg van een droge en natte ecologische verbindingszone en/of natuurvriendelijke oevers langs de beek.

Ontwikkeling Ruimtelijk-Functioneel:

- ruime toelating van grondgebonden landbouwkundige functies, die een bijdrage leveren aan het behoud en de versterking van de landschappelijke openheid en de actuele en potentiële natuurwaarden (voornamelijk rundveehouderij);
- waar mogelijk wordt extensief beheer van graslanden gestimuleerd (o.a. via Agrarisch Natuurbeheer en Koopmansgelden), evenals natuur- en landschapsontwikkeling;
- bieden van ruimte voor water (beekherstel en waterberging);
- nieuwe economische dragers zijn in kleinschalige vorm toelaatbaar aan de randen.

Conclusie

Voor onderhavige locatie is eerder een vergunning verleend voor de realisatie van containervelden. Onderhavige functie past binnen de gebiedstypologie beekdal. Het betreft slechts een ondergeschikt bouwwerk en ondergeschikte verharding dat de openheid van het beekdal niet aantast. Er wordt in voldoende mate rekening gehouden met de wateropgaven van het gebied.

Kwaliteitskader

Het kwaliteitskader Buitengebied Peel en Maas maakt onderdeel uit van de structuurvisie voor het Buitengebied en bevat tevens een uitvoeringsparagraaf. Het structuurplan buitengebied Peel en Maas biedt ruimte voor ontwikkelingen met oog voor kwaliteit. De provincie Limburg heeft in 2010 het Limburgs Kwaliteitsmenu vastgesteld (LKM). Het doel van dit kwaliteitsmenu is dat gemeenten en provincie een instrument in handen hebben om noodzakelijke en/ of wenselijke ontwikkelingen in het buitengebied kunnen combineren met kwaliteitsverbetering in het buitengebied, zogenaamde

ontwikkelingsplanologie. Dat betekent dat, als er ontwikkelingen plaatsvinden die niet passen in het bestemmingsplan, er een tegenprestatie geleverd moet worden. Gemeenten dienen het kwaliteitsmenu op gemeentelijk niveau uit te werken en in een structuurvisie vast te leggen. In de structuurplan buitengebied is ook vastgelegd dat er voor diverse ontwikkelingen mogelijkheden zijn met toepassing van een extra tegenprestatie.

De tegenprestatie dient te bestaan uit landschappelijke inpassing. Daarnaast is er in veel gevallen een aanvullende kwaliteitsverbetering (AK) van toepassing. Deze kwaliteitsverbetering dient te bestaan uit fysieke maatregelen die bijdragen aan het versterken van het landschap waarbinnen de maatregelen genomen worden. Dat kan zijn sloop, aanleg van natuur, versterking van het landschap, extra investering in architectonische kwaliteit. In het Kwaliteitskader Buitengebied Peel en Maas wordt de hoogte van de aanvullende kwaliteit nader uitgewerkt. Per gebiedstypologie is bepaald of en hoeveel maal aanvullende kwaliteit er gevraagd wordt.

Conclusie

In paragraaf 5.6 wordt verder ingegaan op de benodigde landschappelijke inpassing.

Archeologie

In het archeologiebeleid dat op 28 juni 2011 door de raad is vastgesteld en onderdeel uitmaakt van de Structuurvisie Buitengebied, geeft de gemeente een kader op basis waarvan in de toekomst archeologisch-inhoudelijk, maar ook economisch verantwoorde beslissingen kunnen worden genomen over hoe om te gaan met het bodemarchief. De gemeente Peel en Maas stelt met dit beleidsplan vast:

- de archeologische waarden- en verwachtingenkaart;
- ondergrenzen (uitgedrukt in oppervlakte en diepte) die duidelijk aangeven of een initiatiefnemer dan wel vergunningaanvrager verplicht is archeologisch vooronderzoek te laten verrichten;
- archeologie als conditie op te nemen bij herzieningen van bestemmingsplannen;
- de archeologische beleidskaart.

Conclusie

In de bestemmingsplannen en bij omgevingsvergunningen dient de gemeente aan te geven welke archeologische waarden in het geding zijn en hoe daarmee omgegaan moet worden. Het archeologiebeleid levert de archeologische eisen op die gesteld kunnen worden bij de toekomstige afgifte van omgevingsvergunningen. In paragraaf 5.7 is vermeld hoe is omgegaan met eventuele archeologische waarden in het projectgebied.

4. | Planbeschrijving

Het plan bestaat uit het realiseren van een inrit en een pomphuisje, zie onderstaande overzichtstekening.

Figuur 6. Overzichtstekening bouw pomphuisje en realisatie inrit

Pomphuisje

De omvang van het nieuw te realiseren pomphuisje bedraagt 3×5 meter = 15 m². Aan de voorzijde wordt circa 3×3 m = 9 m² verharding aangebracht. De totale omvang bedraagt circa 24 m².

Inrit

Vanuit het reeds vergunde containerveld wordt een in-/uitrit gerealiseerd naar de openbare weg Op den Bosch. Op deze manier wordt een zo rechtstreeks mogelijke route gecreëerd van het bedrijf naar de containervelden en kunnen transportafstanden worden verkort. Naast een voordeel qua tijd, is dit ook economisch en in het kader van verkeersveiligheid wenselijk. Minder transportbewegingen met heftrucks en dergelijke machines maken dat er minder vervuilende uitstoot plaatsvindt. De betreffende wegen zijn relatief smal en qua inrichting niet berekend op grote verkeersstromen. Ook in het kader van uitstraling en ruimtelijke kwaliteit is het wenselijk te kiezen voor een andere oplossing in de vorm van een vrijwel rechtstreekse oversteek.

De inrit heeft een lengte van 30 meter en een breedte van 7 meter. De totale oppervlakte bedraagt 210 m².

5. | Randvoorwaarden/resultaten onderzoeken

Bij het opstellen van een ruimtelijke onderbouwing dient inzicht te worden geboden in de relevante planologische en milieuhygiënische aspecten. In dit hoofdstuk is een verantwoording voor deze aspecten opgenomen.

5.1 Milieu

5.1.1 Geluid

Bij de vergunningverlening in het kader van de Wet geluidhinder wordt steeds meer aandacht besteed aan geluidsaspecten van de inrichtingen. In nieuwe, nog geheel open situaties dient voldaan te worden aan de normen zoals gesteld in de Wet geluidhinder.

Het wettelijk kader bij ruimtelijke procedures is de Wet geluidhinder. Op 1 januari 2007 is de gewijzigde Wet geluidhinder (hierna Wgh) in werking getreden. Deze wet biedt geluidgevoelige bestemmingen, zoals woningen, bescherming tegen geluidhinder van geluidsbronnen: wegverkeer, spoorwegen, industrie en luchtvaart. De bescherming vindt primair plaats door middel van zonering. De zonering betreft een afstand, uitgaande van een geluidsbron, waarbinnen het normenstelsel uit de Wgh van toepassing is. Deze normen mogen niet verward worden met de normen die gelden in geval van een omgevingsvergunning voor milieu¹. Hiervoor gelden andere normen en procedures, welke niet vergelijkbaar met het normenstelsel uit de Wgh.

Op grond van de Wgh gelden grenswaarden op basis waarvan de bouw van nieuwe geluidgevoelige bestemmingen binnen de geluidszone wordt beperkt of wordt verboden. Wegverkeerslawaaai, spoorweglawaaai, industrielawaai en luchtvaartlawaaai kennen ieder afzonderlijke normen. Deze normen worden in de Wgh 'voorkeursgrenswaarden' genoemd.

Voldoet een nieuwe geluidgevoelige bestemming niet aan de voorkeursgrenswaarde, kan een hogere waarde aangevraagd worden. In de Wgh wordt beschreven wat de maximaal te verlenen hogere waarden zijn. Met een procedure hogere grenswaarde wordt een afweging gemaakt over de aangevraagde hogere waarde. Voor het maken van deze afweging sluit de gemeente Peel en Maas aan bij de 'Handreiking procedure hogere grenswaarden Wgh door gemeenten' van de provincie Limburg van 1 april 2007. In deze handreiking zijn de algemene voorwaarden voor het verlenen van een hogere grenswaarde uitgewerkt. Onderhavig planvoornemen voorziet niet in de realisatie van geluidgevoelige of geluidsveroorzakende activiteiten. Geluid vormt dan ook geen belemmering voor onderhavig planvoornemen.

5.1.2 Geurhinder

Door de geurproblematiek rondom intensieve veehouderijen speelt geur een belangrijke rol in de milieuwetgeving met betrekking tot deze veehouderijen. Om dit aspect te kunnen reguleren bestaat de Wet geurhinder en veehouderij (verder: Wvg). De Wvg dient in het belang van de bescherming van het milieu. De wet biedt binnen gestelde voorwaarden bescherming tegen geurhinder. De Wvg en de bijborende Regeling geurhinder en veehouderij (verder: Rgv) vormen samen het toetsingskader voor

¹ Vergunningverlening voor een milieu-inrichting als bedoeld in artikel 2.1 lid 1, aanhef en onder e, Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo)

geur afkomstig van veehouderijen. Onderhavig planvoornemen voorziet niet in geurveroorzakende of geurgevoelige activiteiten. Geur vormt dan ook geen belemmering voor onderhavig planvoornemen.

5.1.3 Soortenbescherming

Behalve de mogelijke effecten op natuurgebieden moet ook duidelijk zijn of het betreffende plan effecten heeft, en zo ja welke, op beschermde soorten. De Flora en Faunawet (verder: Ffw) beschermt planten- en diersoorten. Op grond van de Ffw is het verboden om beschermde dieren te verontrusten, verjagen, vangen of te doden. Ook rust- en voorplantingsplaatsen mogen niet worden verontrust of beschadigd. Beschermde planten mogen niet worden beschadigd of gedood. Voor handelingen die mogelijk schadelijk kunnen zijn voor beschermde soorten, moet een ontheffing worden aangevraagd.

In de Ffw worden beschermde soorten in drie categorieën opgedeeld:

1. Algemene soorten (FF1):

Deze categorie is voor wat betreft de meeste activiteiten vrijgesteld voor een ontheffingsaanvraag

2. Overige soorten (FF2)

Deze categorie is eveneens voor de meeste activiteiten vrijgesteld voor een ontheffingsaanvraag, mits die activiteiten worden uitgevoerd op basis van een door het Ministerie van LNV goedgekeurde gedragscode

3. Streng beschermde soorten (FF3)

Voor deze categorie wordt beperkt vrijstelling verleend. Voor ruimtelijke ontwikkelingen moet altijd een ontheffing worden aangevraagd.

Voor wat betreft Flora en fauna heeft een quikscan plaatsgevonden. Door het IVN Baarlo-Maasbree is een quick scan flora en fauna uitgevoerd op de locatie. De resultaten van de quick scan zijn vastgelegd in de brief van 29 maart 2016. Uit de quick scan volgen een aantal aanbevelingen voor inpassing van het perceel ter plaatse van het pomphuisje en de inrit, en voor het containerveld. Deze zijn opgenomen in het totale inpassingsplan, dat is opgenomen als voorschrift bij de omgevingsvergunning.

Het beekdal zal worden beplant met gebiedseigen soorten (punt 1 uit het advies van IVN). Gekozen wordt met name voor lage struiken die een aanvulling vormen op de aanwezige bomen (hoofdzakelijk eiken).

Voor het genoemde onder het advies van IVN onder punt 3 wordt opgemerkt dat deze gronden geen onderdeel uitmaken van de vergunningsaanvraag. Daarbij is er geen sprake van de aanleg van een parkeerplaats. De gronden ter plaatse zijn momenteel tijdelijk in gebruik voor de opslag van lava, die wordt gebruikt om de containervelden te realiseren. Dit gebruik is echter tijdelijk van aard en zal worden beëindigd zodra het containerveld is gerealiseerd en de opslag niet meer noodzakelijk is. Tenslotte heeft rond dit perceel reeds aanplant van een beukenhaag plaatsgevonden, overeenkomstig de in 2015 verleende vergunning voor het containerveld.

De gronden aan de zijde van 4 krijgen de kans om op natuurlijke wijze te herstellen. Gezien de aanwezige aangrenzende begroeiing zal deze zich doorzetten naar het containerveld.

Voor de soorten wordt verwezen naar de als separate bijlage opgenomen plantenlijst. Deze plantenlijst wordt als onderdeel van het landschappelijk inpassingsplan als voorwaarde opgenomen in de omgevingsvergunning.

5.2 Waterhuishouding

5.2.1 Grondwaterkwaliteit

De provincie streeft naar een goede waterkwaliteit in 2015 conform het gestelde in de Kaderrichtlijn Water (KRW). Hierbij dienen de beken in 2015 een goede ecologische kwaliteit te hebben. Deze omvat enerzijds een goede morfologische (oever)kwaliteit en anderzijds een goede chemische (water)kwaliteit. De waterkwaliteit is de afgelopen jaren sterk verbeterd door de sanering van puntbronnen via vergunningverlening en de aanleg van riolering. De vervuiling vanuit allerlei diffuse bronnen is nog steeds een punt van zorg. Het terugdringen van diffuse verontreinigingen in de bodem zorgt voor een betere grondwaterkwaliteit. Dit werkt vervolgens door richting een betere oppervlaktewaterkwaliteit. Ook in de regio Peel en Maas komen problemen voor met de waterkwaliteit als gevolg van verstedelijking, industrialisatie en intensivering binnen de landbouw.

De zorg voor een betere grondwaterkwaliteit is sterk afhankelijk van regulier beleid. Denk hierbij aan het beleid m.b.t. bouwstoffen (duurzaam bouwen, duurzame stedenbouw), meststoffen (stikstof en fosfaat) en gewasbeschermingsmiddelen (bestrijdingsmiddelen). Het rijk is hier leidend als het gaat om het zorgen voor adequate wet- en regelgeving. Toch is er ook specifiek beleid van belang. Waterwingebieden en grondwaterbeschermingsgebieden worden via de provinciale milieuverordening beschermd tegen ongewenste ingrepen en maatregelen. Hier is de provincie leidend. Het waterschap heeft een belangrijke rol en taak als het gaat om het transport van afvalwater, de zuivering van afvalwater en de afgifte van (water)vergunningen voor (zware) afvalwaterlozingen in het kader van het, nog vast te stellen, Besluit lozen buiten Inrichtingen of de handhaving van de regels hieromtrent (na vaststelling). De gemeente vervult een belangrijke rol en taak bij het aansluiten van panden op de riolering en het saneren van ongewenste riooloverstorten. Met de inwerkingtreding van de Waterwet (op 22 december 2009) is de gemeentelijke taak vergroot. Zo zullen gemeenten enkele taken van de waterschappen overnemen. Op deze wijze kunnen lokale overheden ook een belangrijke bijdrage leveren aan het behoud en de verbetering van de (grond)waterkwaliteit. De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat voorliggend bestemmingsplan zich nauwelijks richt op de (grond)waterkwaliteit, omdat dit instrument hier nauwelijks geschikt voor is. Andere instrumenten zijn hier veel beter op gefocust.

5.2.2 Waterparagraaf

Ruimtelijke plannen moeten expliciet rekening houden met aanwezige watersystemen en waterketens in relatie tot aanwezige hydrologische waarden. Deze waarden zijn als zodanig vastgelegd in Europees beleid, rijksbeleid en provinciaal beleid. Het rijk heeft voor ruimtelijke plannen de opstelling van een waterparagraaf verplicht gesteld. Hierin wordt verwoord hoe er in het plan met water en ruimte rekening wordt gehouden (m.n. veiligheid en wateroverlast), mede in relatie tot de waterhuishouding en het waterbeleid.

Het bouwplan ligt binnen het beheersgebied van het Waterschap Peel en Maasvallei. In het kader van het beleid van zowel de gemeente als het waterschap dient binnen het projectgebied een duurzaam waterhuishoudkundig systeem

gerealiseerd te worden. Concreet betekent dit dat sprake moet zijn van gescheiden schoon- en vuilwaterstromen die afzonderlijk worden verwerkt. Vanuit het waterschap gelden daarbij de volgende uitgangspunten:

- afkoppelen van 100% van het verhard oppervlak, waarbij de beslisboom verantwoord afkoppelen (Zuiveringschap Limburg 2002) van toepassing is
- de trits vasthouden-bergen-afvoeren is van toepassing, waarbij hergebruik dan wel infiltratie van schoon regenwater de voorkeur heeft
- waterverontreiniging dient door bronmaatregelen voorkomen te worden
- grondwateroverlast dient voorkomen te worden
- een gelimiteerde afvoer naar het oppervlaktewatersysteem is toegestaan

Het beleid van de gemeente is om honderd procent van het verharde oppervlak af te koppelen en het schone hemelwater te infiltreren in de bodem. De volgende stap is het bergen van water. Pas wanneer vasthouden en bergen niet meer mogelijk is, kan gekozen worden voor afvoeren.

Voor de afkoppeling van het hemelwater van het pomphuisje en de inrit wordt aangesloten bij de in 2015 vergunde en vervolgens gerealiseerde hemelwatervoorziening van de containervelden.

Benodigde capaciteit

Met de realisatie van het pomphuisje en de inrit is sprake van circa 15 (pomphuisje) + 9 (verharding rond pomphuisje) + 210 (inrit) = 234 m² toename van verhard oppervlak. De benodigde bergingscapaciteit bij een T=10 bui voor deze oppervlakte bedraagt $234 \times 50 \text{ mm} = 12 \text{ m}^3$, bij een T = 100 bui gaat het om $234 \times 63 \text{ mm} = 15 \text{ m}^3$. De beschikbare ruimte in de bergingsvoorziening is groot genoeg om deze laatste hoeveelheid te kunnen bergen.

Beschikbare capaciteit bestaande beringsvoorziening

Ten behoeve van de in 2015 vergunde containervelden is reeds een voorziening voor deze afkoppeling van hemelwater aanwezig (eveneens opgenomen in de vergunning van 2015). Bij deze voorziening is geen sprake van infiltratie, maar wordt het hemelwater opgevangen om hergebruikt te worden in het bedrijfsproces van de kwekerij.

Voor het containerveld geldt de volgende dimensionering:

In een beringsvoorziening met een overloop op het oppervlakte water, zoals ter plaatse aanwezig is, moet een dynamische buffer worden gerealiseerd die geschikt is om een bui die éénmaal in de tien jaar voorkomt, een bui van 50 mm (T = 10), te kunnen bergen. Boven de dynamische buffer dient een waakhogte van 0,50 meter aanwezig te zijn. Bij een bui van 63 mm (T = 100) mag de voorziening tot aan de rand gevuld zijn. De leegloop van de bergingsvoorziening naar het oppervlaktewater, in beheer en eigendom van het Waterschap, mag geschieden met een capaciteit van maximaal 1 l/s/ha verhard oppervlak. Het bovenstaande houdt dat een dynamische buffer een inhoud dient te krijgen van minimaal 1997 m³ ($39.942 \text{ m}^2 \times 50 \text{ mm}$) en de totale inhoud van de voorziening dient ten minste 2516 m³ ($39.942 \times 63 \text{ mm}$) te kunnen bergen.

Een deel van het hemelwater wordt echter tijdelijk geborgen in de holle ruimtes tussen de lava van het containerveld. Uitgaande van een holle ruimte percentage van 40% bedraagt deze bergingscapaciteit circa 420 m³ ($35.060 \times 0,4 \times 0,03$). De minimale noodzakelijke omvang van de bergingsvoorziening bedraagt dan ook $1997 - 420 = 1577 \text{ m}^3$.

De beide bassins hebben een dynamische buffer van 4.198 m³ terwijl 1.577 m³ hemelwater moet kunnen worden geborgen. De omvang is dan ook ruim voldoende. Ook is de waakhogte ruim voldoende om het verschil tussen een bui van 50 en 63 mm te kunnen bergen. Daarbij is er voldoende capaciteit beschikbaar om ook de respectievelijk 12 m³, 15 m³ van het pompgebouwtje en de inrit op te vangen. Een zorgvuldige afkoppeling van het hemelwater is hiermee gewaarborgd.

Noodoverstort primaire lossing

Op grond van de bepalingen van de Keur van Waterschap Peel en Maasvallei is op 30 mei 2016 een melding ingediend voor de noodoverstort over de Bosbeek.

5.3 Archeologie en cultuurhistorie

5.3.1 Archeologie

In de Wet op de Archeologische Monumentenzorg is een raamwerk gegeven dat regelt hoe Rijk, provincies en gemeenten om moeten gaan met het aspect 'archeologie' in ruimtelijke plannen. De uitgangspunten van de Wet op de Archeologische Monumentenzorg zijn als volgt:

- De archeologische waarden dienen zoveel mogelijk in de bodem te worden bewaard
 - Er dient vroeg in het proces van ruimtelijke ordening al rekening te worden gehouden met archeologie

De wet bepaalt tevens dat gemeenten verantwoordelijk zijn voor hun eigen bodemarchief. De gemeente is dus het bevoegde gezag indien het gaat om het toetsen van de archeologische onderzoeken en Programma's van Eisen. De gemeente Peel en Maas heeft een eigen archeologiebeleid ontwikkeld. Conform dit beleid en de bijbehorende Archeologische Beleidsadvieskaart ligt het plangebied in een zone met een hoge archeologische verwachtingswaarde. Echter de ingreep is minder dan 250 m² waardoor een archeologisch onderzoek niet noodzakelijk is.

5.3.2 Cultuurhistorie

In het projectgebied zijn geen bestaande archeologische monumenten, rijksmonumenten of gebouwen die zijn opgenomen in het Monumenten Inventarisatie Project van de Provincie Limburg. Geconcludeerd wordt dat met het planvoornemen geen cultuurhistorische waarden in het geding zijn.

5.4 Verkeer en parkeren

Het planvoornemen voorziet niet in een plan dat impact heeft op het verkeer of het aantal parkeerplaatsen.

5.5 Landschappelijke inpassing en natuur

Voor wat betreft de landschappelijke inpassing van het pomphuisje en de inrit is een landschappelijk inrichtingsplan als bijlage bij de omgevingsvergunning bijgevoegd. Op basis van het kwaliteitskader dient de ontwikkeling te worden ingepast. De inpassing bedraagt op basis van het gemeentelijk kwaliteitskader 10% van de te realiseren bebouwing en verharding.

Pomphuisje

De omvang van het nieuw te realiseren pomphuisje bedraagt 3 x 5 meter = 15 m². Aan de voorzijde wordt circa 3 x 3 m = 9 m² verharding aangebracht. De totale omvang bedraagt circa 24 m².

Inrit

Vanuit het reeds vergunde containerveld wordt een in-/uitrit gerealiseerd naar de openbare weg Op den Bosch. Op deze manier wordt een zo rechtstreeks mogelijke route gecreëerd van het bedrijf naar de containervelden. De inrit heeft een lengte van 30 meter en een breedte van 7 meter. De totale oppervlakte bedraagt 210 m².

Totaal

Voor het geheel bedraagt de totale compensatieverplichting op grond van het gemeentelijk kwaliteitskader dan ook ca. (2,4 + 21 =) 24 m².

Kwaliteitsbijdrage

Gekozen wordt voor de aanplant van een haagbeuk aan de 'buitenzijde' (westzijde) van het pomphuisje en de daarvoor gelegen verharding en de inrit, welke wordt doorgezet evenwijdig aan het containerveld (zie bijlage 3: tekening inpassing op basis van maatvoering). Door het toevoegen van deze beplantingselementen is aan de zijde van de in-/ uitrit naar Op den Bosch sprake van een doorlopend groene inkadering, die het directe zicht op de containervelden op termijn voor een belangrijk deel zal ontnemen. Tevens doen de hagen dienst als windbreker voor de achterliggende agrarische productiegronden. Er wordt gekozen voor de haagbeuk (*Carpinus betulus*) omdat dit een inheemse soort is, die geen nadelige effecten met zich meebrengt voor de sierheesterteelt. Ook de reeds vergunde inpassing rond de containervelden bestaat uit haagbeuk.

Ter plaatse van het pomphuisje wordt de haag over een lengte van $5+3 = 8$ meter aangeplant. Deze aanplant wordt doorgetrokken aan weerszijden langs de inrit, te starten vanuit het containerveld (lengte: $15+12 = 27$ meter). Op de gronden, gelegen aan de zijde van de openbare weg, is aanplant ongewenst in verband met verkeersveiligheid. Parallel aan het containerveld wordt de strook (circa 30 meter) naar de westelijk gelegen bestaande beplanting eveneens aangeplant. De elementen zijn opgenomen onder categorie (B) van de inpassingstekening. Bij de aanleg dienen planten met een hoogte van 1,00m te worden aangeplant en 5 stuks per strekkende meter, zo wordt er gezorgd voor een dichte haag van haagbeuk. Uiteindelijk zal de haag uitgroeien tot een breedte van ten minste 0,5 meter en een hoogte van 1,5 à 1,75 meter. De omvang bedraagt daarmee circa $65 \times 0,5 = 32,5$ m². Aan de minimale omvang van 24 m² wordt hiermee ruimschoots voldaan.

Verwezen wordt naar het bijgevoegde inpassingsplan, welke als voorschrift aan de vergunning is verbonden.

6. | Uitvoerbaarheid

6.1 Economische uitvoerbaarheid

6.1.1 Grondexploitatie

In de Wet ruimtelijke ordening (artikel 6.12) wordt voorgeschreven dat tegelijk met het vaststellen van een bestemmingsplan een exploitatieplan vastgesteld moet worden voor het plangebied of delen ervan op gronden waarop een bij algemene maatregel van bestuur (hierna: Bro) aangewezen bouwplan is voorgenomen. Kostenverhaal vindt plaats via de met initiatiefnemer gesloten anterieure overeenkomst.

6.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Naast de financiële uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan is het ook belangrijk dat het plan maatschappelijke uitvoerbaar is. Daarom zal voor de ontwikkeling een afwijkingsprocedure worden doorlopen. In het kader van deze procedure zal het plan ter inzage worden gelegd. Eventuele reacties en zienswijzen kunnen tijdens deze termijn worden ingediend.

7. | Overleg en inspraak

7.1 Vooroverleg

Deze ruimtelijke onderbouwing is opgesteld ten behoeve van de realisatie van een pomphuisje en realisatie van een inrit binnen de bestemming 'Natuur'. De Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) bevat twee procedures voor het verkrijgen van een omgevingsvergunning: de reguliere en de uitgebreide omgevingsvergunning. In het onderhavige geval, waarbij afgeweken wordt van het vigerende bestemmingsplan, dient de uitgebreide procedure te worden gevolgd. Op de volgende pagina is de uitgebreide procedure schematisch weergegeven. Gedurende de voorbereidende fase van deze procedure is vooroverleg mogelijk met de diverse diensten van Rijk en provincie en met het waterschap.

PM Resultaten vooroverleg.

8. | Procedure

8.1 Procedure omgevingsvergunning

Op onderhavige omgevingsvergunning (artikel 2.12, eerste lid onder a onder 3 Wabo) is de uitgebreide procedure van toepassing.

a. Voorbereiding:

formeel vooroverleg met o.a. provincie. In onderhavig geval is er echter sprake van een uitzondering als opgenomen in de provinciale uitzonderingenstaat.

b. Ontwerp:

publicatie en terinzagelegging overeenkomstig artikel 3.10 Wabo e.v. Een ieder kan gedurende deze terinzagelegging een zienswijze indienen bij burgemeester en wethouders.

c. Vaststelling:

vaststelling door de burgemeester en wethouders mogelijkheid reactieve aanwijzing. publicatie en terinzagelegging vastgestelde omgevingsvergunning gedurende de beroepstermijn.

d. Inwerkingtreding:

na afloop van de beroepstermijn (tenzij binnen de beroepstermijn een verzoek om voorlopige voorziening wordt gedaan).

e. Beroep/hoger beroep:

Beroep bij rechtbank. Hoger beroep bij Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State.